

αἰὲ τυγχάνων, ἐκεῖ δὲ οὔτε ἐφίεμενος—τίνος γάρ;—οὔτε
 τυγχάνων· οὐδὲ γὰρ ἐφίετο. οὐ τοίνυν οὐδὲ νοῦς. ἔφεσις 25
 γὰρ καὶ ἐν τούτῳ καὶ σύννευσις πρὸς τὸ εἶδος αὐτοῦ. τοῦ
 δὴ νοῦ καλοῦ ὄντος καὶ πάντων καλλίστου, ἐν φωτὶ
 καθαρῷ καὶ αὐγῇ καθαρᾷ κειμένου καὶ τὴν τῶν ὄντων
 περιλαβόντος φύσιν, οὗ καὶ ὁ καλὸς οὗτος κόσμος σκιά καὶ
 εἰκὼν, καὶ ἐν πάσῃ ἀγλαίᾳ κειμένου, ὅτι μηδὲν ἀνόητον 30
 μηδὲ σκοτεινὸν μηδ' ἄμετρον ἐν αὐτῷ, ζῶντος ζωὴν
 μακαρίαν, θάμβος μὲν ἂν ἔχοι τὸν ἰδόντα καὶ τοῦτον καὶ
 ὡς χρῆ εἰς αὐτὸν εἰσδύντα καὶ αὐτῷ γενόμενον ἕνα. ὡς
 δὴ ὁ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ τῶν ἄστρον φέγγος
 ἰδὼν τὸν ποιήσαντα ἐνθυμεῖται καὶ ζητεῖ, οὔτω χρῆ καὶ 35
 τὸν νοητὸν κόσμον ὃς ἐθεάσατο καὶ ἐνείδε καὶ ἐθαύμασε
 τὸν κακείνου ποιητὴν τίς ἄρα ὁ τοιοῦτον ὑποστήσας
 ζητεῖν [ἢ ποῦ] ἢ πῶς, ὁ τοιοῦτον παῖδα γεννήσας νοῦν,
 κόρον καλὸν καὶ παρ' αὐτοῦ γενόμενον κόρον. πάντως τοι
 οὔτε νοῦς ἐκεῖνος οὔτε κόρος, ἀλλὰ καὶ πρὸ νοῦ καὶ κόρου 40
 μετὰ γὰρ αὐτὸν νοῦς καὶ κόρος, δεηθέντα καὶ κεκορέσθαι
 καὶ νενοηκέναι· ἃ πλησίον μὲν ἐστι τοῦ ἀνευδευοῦς καὶ τοῦ
 νοεῖν οὐδὲν δεομένου, πλήρωσιν δὲ ἀληθινὴν καὶ νόησιν
 ἔχει, ὅτι πρῶτως ἔχει. τὸ δὲ πρὸ αὐτῶν οὔτε δεῖται οὔτε
 ἔχει· ἢ οὐκ ἂν τὸ ἀγαθὸν ἦν.

45